

HKC Haarlem 100

Loco burgemeester, genodigden, sponsors, vertegenwoordigers van onze zusterverenigingen en bovenal: leden van de Haarlemse Korfbal Club “Haarlem”. Het is mij een eer en een genoegen jullie toe te mogen spreken op de 100-ste verjaardag van “Haarlem”.

Ónze vereniging die haar naam en haar kleuren dankt aan onze prachtige stad. Het maakt ons misschien wel meer dan wie ook Haarlemmers in Haarlem.

Leden die hun korfballeven nog in maanden of jaren tellen, **leden** die dat al in decennia doen en in het bijzonder die korfbalgetrouwen voor wie korfbal in en bij Haarlem al meer dan een halve eeuw een belangrijke en bijna onvermijdelijke plaats in hun leven inneemt.

Nog niet zo lang geleden werd een club van 100 jaar Koninklijk. Dat gebeurt tegenwoordig niet meer, maar een eeuwfeest blijft juist, in een tijd van teruglopende belangstelling voor de georganiseerde teamsporten, toch een heel bijzondere gebeurtenis.

Het is ook een mooi moment om even achterom te kijken. Terug te blikken in de tijd. Een tijd met twee wereldoorlogen en gelukkig al weer heel lang vrede, de opkomst van radio en TV, auto's en vliegtuigen, van 6 naar bijna 17 miljoen Nederlanders en de tijd dat een burgemeester nog met “hoogedelgestrenge heer” werd aangesproken.

Haarlem was niet de eerste korfbalvereniging in de stad van Hout en Spaarne. Dat was H.O.C., de Haarlemsche Openluchtspel Club. Voor de duidelijkheid: van zaalkorfbal was toen kennelijk nog geen sprake. Om kort een beeld te schetsen van die tijd citeer ik **wat** uit het jubileumboekje ter gelegenheid van het 20-Jarig bestaan. Alleen **al** het taalgebruik is de moeite waard.

Het was op 30 april 1914, dat de destijds bestaande eerste en enige korfbalclub in Haarlem, H.O.C. genaamd, een vergadering hield.

*Er was **geen** goede harmonie in de club, enkele dwarsdrijvers voerden met enig succes een goede clubgeest ondermijnende actie. Zo liep, ook op die bewuste vergaderingsavond, niet alles op rolletjes, maar niets wees op een dreigende splitsing.*

*Totdat aan het slot der bijeenkomst een persoonlijke aanval werd gedaan op één der leden, de heer Pruschen, van een zodanig gehalte, dat hij **het** niet alleen niet de*

moeite waard vond er op in te gaan, doch onmiddellijk bedankte als lid. De volgende dag deelde een aantal korfballers hem mede, dat in verband met het voorgevallene op de vergadering ook hun plaats niet langer in H.O.C. kon zijn en zij daarom een nieuwe vereniging wilden oprichten.

Reeds op 7 mei 1914 werd de oprichtingsvergadering van "H.K.C. Haarlem" gehouden.

*Er heerste in die bijeenkomst een groot **enthousiasme** en een treffende **eensgezindheid**. Het bestuur bestond uit 7 leden en in 1914 telde de vereniging al **4** twaalftallen.*

Hoe het met H.O.C. uiteindelijk is gegaan. Steeds meer bergafwaarts!

In maart 1916 werd de club door de Nederlandse Korfbal Bond geroyeerd.

Tot zover de eerste voorzitter van onze club, die tot aan zijn dood **toe** intens met het wel en wee van onze vereniging heeft meegeleefd.

Feitelijk zijn wij dus een club van **separatisten**, hoewel dat woord in deze tijd een heel andere inhoud heeft gekregen.

Die 4 twaalftallen moeten overigens wel gezien worden in het licht van enerzijds de toen geldende mobilisatie (van met name de jongemannen) tijdens de Eerste Wereldoorlog en anderzijds een tijdsgewricht, waarin het woord emancipatie nog moest worden uitgevonden.

Een gemengde teamsport als korfbal was toen nog iets waar niet iedere ouder zich in kon vinden.

De nu nog bestaande clubs uit die **moeilijke begintijd** zijn onder meer

Koog Zaandijk, B.E.P., Roda Westzaan en Z.K.V..

Andere clubs als D.T.V. en Allen Weerbaar bestaan ook nu nog, maar dan in een gefuseerde vorm.

Waar met name veel uit speeltuinen ontstane verenigingen hun hele korfballeven hebben kunnen spelen op de plek waar ze ooit zijn begonnen, kent onze vereniging een geschiedenis met veel verhuizingen.

Al in 1916 wordt een nieuwe accommodatie in gebruik genomen aan de Doodweg.

De opening wordt verricht door korfbalbedenker en korfbalpionier Nico Broekhuysen.

Via omzwervingen langs onder meer het veld van **Boer Nelis**, het Noordersportpark, een eerste keer Kleverlaan (samen met Animo Ready, met een torenhoog clubgebouw naast het zwembad) en het gravel op het Pim Mulier Sportpark hebben wij nu de beschikking over een prachtig complex aan opnieuw de Kleverlaan.

Dit onder ander tot stand gekomen na een zeer intensieve, soms kritische maar zeker positieve samenwerking met onze gemeente.

Een accommodatie wat door zeer veel zelfwerkzaamheid van onze eigen leden tot stand is gekomen en zeker een plek waar we niet alleen heel tróts op zijn, maar waar we de komende jaren met z'n allen ook heel zúinig op moeten zijn en **moeten** blijven.

Tussen de heer J.F.H Pruschen en mijn persoon heeft onze club uiteraard vele voorzitters en bestuurders gekend. Zij zullen het mij niet kwalijk nemen, dat ik ze, op het gevaar af er één te vergeten, niet allemaal zal noemen. Een club als de onze staat of valt met mensen die er willen spelen én mensen die iets aan de organisatie van al dat spelen willen bijdragen. Dat bijdragen geldt hierbij ook in de financiële zin van het woord, denk hierbij aan alle sponsors.

Dit is een mooi moment om al die leden uit al die jaren dank te zeggen voor hun bijdrage namens al die spelers die daar profijt van hebben gehad.

Hoewel het de laatste jaren steeds moeilijker wordt alle functies binnen de vereniging te bezetten, mogen wij in dat opzicht zeker niet mopperen.

Ik licht er héél onvoorzichtig toch even een klein maar fijn clubje uit.

Vooruitlopend op wat ons het komend jaar allemaal nog te wachten staat dank aan de Jubileumcommissie bestaand uit Peter Bartman, Jetty Bosma-Einmahl, Ton van Blanken en Jaap Willegers.

Het brengt mij zonder de bij korfbalwedstrijden wel gebruikelijke rust met thee ook meteen naar de tweede helft van mijn spreekbeurt van vandaag.

Terugkijken is leuk. Een beetje mijmeren en verdrinken in nostalgie.

Zeker voor een eeuweling mag dat.

Maar niet voor niets heet één van onze florerende zusterverenigingen uit Eindhoven "Rust Roest".

Vooruitblikken, vooruitgang, ambities en borging van het goede.

Het moeten na vandaag weer de hoofdthema's **zijn** en **blijven** binnen onze vereniging.

Niet voor niets hebben de afgelopen periode allerlei mensen weer hun schouders gezet onder al lang bestaande zaken als **schoolkorfbal**, **G-korfbal** en de beroemde en beruchte **Pinksterkampen**. Zijn mensen achter de schermen gestart met allerlei projecten, bijvoorbeeld het Focus programma, **(dit zojuist benoemd door onze voorzitter van het KNKV, nog dank voor de mooie woorden)**.

Wij zijn trots deel uit te mogen maken van dit Focus programma.

Een erg mooi project dat middels een zeer intensieve en plezierige samenwerking met het KNKV de vereniging zeker weer een stap verder heeft gebracht.

Een ander lopend project, voor vrijwel iedereen hier nieuw, maar zeer ambitieus, is Sportimpuls 2014.

Dit project is zoals dat officieel heet “onderdeel van de bestendige uitbouw van onze vereniging naar een brede vereniging met een maatschappelijke functie”. **(Vooral de maatschappelijke functie is , wat ook zojuist door de loco burgemeester is aangehaald, een fenomeen waar wij als vereniging al heel veel jaren zeer veel ervaring in hebben. Denk hierbij aan hoe waardevol een sportvereniging is en kan zijn voor de opvoeding van kinderen en dit dan al 100 jaar lang).**

De Sportimpuls is een subsidieregeling die lokale sport- en beweegaanbieders financieel ondersteunt bij de opzet van activiteiten die ze ondernemen om meer mensen, jong en oud, langdurig te laten sporten en bewegen.

Voor het tot stand komen van de aanvraag Sportimpuls is de afgelopen periode uitgebreid gekeken naar evaluaties elders in het land en zijn er gesprekken met andere verenigingen gevoerd om te kijken wat de succesvoorwaarden zijn.

Hierbij zal de focus liggen met name bij de doelgroep 3 t/m 8 jaar **buiten** de vereniging, de al sinds jaar en dag kwetsbare doelgroep 16 tot 26 jarigen **binnen** de vereniging en de grote en voor ons nog onbekende groep 41 plussers.

Naast direct aan korfbal gerelateerde projecten als de **Kangoeroe Klup** en **Korfbal Vet Cool** voor de **eerste** groep, trainers-, begeleiders- en bestuurdersopleidingen voor de **tweede** groep gaat het bij de **derde** groep vooral om het opzetten van een structurele KombiFit voorziening; beschikbaar voor ouders en bewoners in de ons omliggende wijken. Een groep die we eerst en vooral willen bereiken door allerlei promotieactiviteiten. Daarnaast en daarna door inloopsessies op en rond onze sportlocatie. Laagdrempelig, veilig en professioneel opgezet met een informeel karakter.

Zaken die ons naast onze eerste levensbehoefte, **een goed korfbaltechnisch beleid voor jeugd en senioren**, verder moeten helpen in de komende eeuw.

Een eeuw waarin de H.K.C. Haarlem een vereniging zal blijven waar prestatie en plezier perfect samengaan, een eeuw waar jong en oud zich actief spelend en/of passief genietend thuis zal voelen.

Ik wens ons in de woorden van onze eerste voorzitter “nog veel vergaderingen als die van **7 mei 1914**”.

“Vergaderingen met een groot enthousiasme en een treffende eensgezindheid.”

Ik ben er van overtuigd dat het ons dan ook in de komende eeuw heel goed zal blijven gaan.